

בש"פ 2274/18 - גולן אביטן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2274/18

לפני:

כבוד השופט י' עמית

העורר:

גולן אביטן

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב יפו
בתיק מ"ת 15-07-25166 שניתנה ביום 18.2.2018
על ידי כבוד השופט א' היימן

תאריך הישיבה:

ה' בניסן התשע"ח (21.3.2018)

בשם העורר:

עו"ד יורם שפטל ועו"ד יניב שגב

בשם המשיבה:

עו"ד הילה גורני ועו"ד שרון הר ציון

החלטה

1. העורר שבפנינו הוא אחד הנאשמים בפרשה הידועה במקומותינו כ"פרשת 512".

הערר נסב על החלטתו של בית משפט קמא, לפיה נדחתה בקשת העורר לעיון חוזר בבקשתו לאפשר לו יציאה לעבודה במסגרת מעצר בפיקוח אלקטרוני.

2. על אף שהצדדים הכבירו בטיעוניהם, אומר בקצרה כי לא מצאתי כל עילה להתערב בהחלטתו של בית משפט קמא, אשר פירט בהרחבה את הנימוקים לדחיית בקשת העורר.

אזכיר את נקודת המוצא, כי ענייננו בכתב אישום המייחס לעורר מעורבות ישירה ברצח של שלושה אנשים חפים מפשע וכן בניסיון רצח. הלכה עמנו כי בעבירת רצח, רק במקרים נדירים ויוצאי דופן ניתן להסתפק במעצר בתנאי איזוק אלקטרוני כאמצעי לאיון המסוכנות (ראו, לדוגמה, בש"פ 9487/17 מדינת ישראל נ' עסאלה (17.12.2017); בש"פ 6197/16 בואדנה נ' מדינת ישראל (4.9.2016)).

על רקע נקודת מוצא זו, מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני, הוא חריג כשלעצמו, ובית המשפט הורה על כך לאור חלוף הזמן וההתארכות הצפויה של ההליכים. אף ניתנו לעורר חלונות התאווירות בימים שני ורביעי (שלוש שעות ביום) וכן למספר שעות בימים שישי ושבת (בימים ראשון, שלישי וחמישי נוכח המערער בדיונים הנערכים ברציפות בבית המשפט המחוזי).

3. יש הגורסים כי "קריעת חלונות" בפיקוח אלקטרוני לצורכי עבודה אינה מהווה "חלון" אלא הסרת "קיר שלם", כדי כך שהפיקוח האלקטרוני מאבד ממשמעותו (בש"פ 9992/17 מדינת ישראל נ' קואן (18.1.2018)). אכן, לבית המשפט סמכות להורות כן, אך סמכות זו יש להפעיל במשורה (בש"פ 6815/16 פלוני נ' מדינת ישראל (13.9.2016)); בש"פ 2296/16 חג'ג נ' מדינת ישראל (15.5.2016); וכן השוו להחלטתה של השופטת ע' ברון בבש"פ 966/16 זידאן נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (28.2.2016)).

על אף חלוף הזמן, איני רואה כל סיבה בגינה בית המשפט יצא מגדרו ויאפשר יציאת העורר לעבודה. מה עוד, שביני לביני הוגש כנגד העורר כתב אישום בגין עבירת איומים המיוחסת לו במהלך משפטו, ואשר גם בגינה נעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני.

4. אשר לטענת העורר כי יש להשוות בינו לבין הנאשם עמוס פטריק, הרי שבנושא זה אין לי אלא לקבל תשובת המדינה כי עוצמת הראיות לגבי עמוס פטריק נמוכה יותר, ומשכך אין להשוות בין השניים.

5. ולבסוף, לא נעלמה מעיני החלטתה של השופטת (כתוארה אז) א' חיות, בבש"פ 2394/17 מיום 27.3.2017, אך הדברים שם נאמרו כאפשרות מסויגת "יתכן שבתום שמיעת עדותם של עדי המדינה יהיה מקום לשקול הקלה נוספת שתאפשר לו יציאה לעבודה...". איני רואה להסיק מדברים אלה הוראה נחרצת כפי שנטען על ידי העורר, וזאת אף מבלי להידרש לכך שטרם נשמעו כל עדי המדינה (לא נעלמה מעיני טענת ב"כ העורר כי ממילא אין בדעתם לחקור את עדי המדינה הנותרים ככל שאלה ייצמדו להודעתם במשטרה).

6. סוף דבר, שהערר נדחה.

ניתנה היום, ה' בניסן התשע"ח (21.3.2018).

ש ו פ ט